

HUMAN RIGHTS WATCH

350 Fifth Ave, 34th Floor
New York, NY 10118
Phone: 212.290.4700
Fax: 212.736.1300
hrwnyc@hrw.org

Kenneth Roth, *Executive Director*
Michele Alexander, *Development & Outreach Director*
Carroll Bogert, *Associate Director*
Peggy Hicks, *Global Advocacy Director*
Iain Levine, *Program Director*
Dinah PoKempner, *General Counsel*
James Ross, *Senior Legal Advisor*
Joe Saunders, *Deputy Program Director*
Wilder Tayler, *Legal and Policy Director*

PROGRAM DIRECTORS

Brad Adams, *Asia*
Holly Cartner, *Europe & Central Asia*
Peter Takirambudde, *Africa*
José Miguel Vivanco, *Americas*
Sarah Leah Whitson, *Middle East & North Africa*
Jamie Fellner, *United States*
Joseph Amon, *HIV/AIDS*
Peter Bouckaert, *Emergencies*
Bruni Burres, *International Film Festival*
Richard Dicker, *International Justice*
Bill Frelick, *Refugee Policy*
Arvind Ganesan, *Business & Human Rights*
Steve Goose, *Arms*
LaShawn R. Jefferson, *Women's Rights*
Scott Long, *Lesbian, Gay, Bisexual & Transgender Rights*
Joanne Mariner, *Terrorism & Counterterrorism*
Lois Whitman, *Children's Rights*

ADVOCACY DIRECTORS

Steve Crawshaw, *London*
Marianne Heuwagen, *Berlin*
Lotte Leicht, *European Union*
Tom Malinowski, *Washington DC*

BOARD OF DIRECTORS

Jane Olson, *Chair*
James F. Hoge, Jr., *Vice-Chair*
Sid Sheinberg, *Vice-Chair*
John J. Studzinski, *Vice-Chair*
Omar Amanat
Lloyd Axworthy
David Brown
Jorge Castañeda
Dorothy Cullman
Tony Elliott
Edith Everett
Jonathan Fanton, *Chair (1998-2003)*
Michael Gellert
Richard Goldstone
Vartan Gregorian
Wendy Keys
Robert Kissane
Bruce Klatsky
Joanne Leedom-Ackerman
Josh Mailman
Susan Manilow
Kati Marton
Linda Mason
Barry Meyer
Pat Mitchell
Joel Motley
Samuel K. Murumba
Catherine Powell
Sigrid Rausing
Victoria Riskin
Kevin Ryan
Domna Stanton
John Taylor
Shibley Telhami

Robert L. Bernstein
Founding Chair, (1979-1997)
Bruce Rabb, *Secretary*

افغانستان: انفجارات و تهدیدات مکاتب را بسته اند.

شورش و پاسخ ناکافی جوامع بین المللی آموزش دختران
را برهم زده است.

(لندن، 10 جولای 2006) دیده بان حقوق بشر در گزارشی که امروز
نشر شد گفت افزایش حملات طالبان و گروه های نظامی مخالف بر
معلمین، شاگردان، و مکاتب باعث بسته شدن مدارس آموزشی شده
است و نسل دیگری از افغانها از آموزش تعلیم محروم گردیده
اند. مکاتب دخترانه شدیداً آسیب دیده اند و همچنان آن پیشرفت
های که از دوران فروپاشی حاکمیت طالبان از سال 2001 تا کنون
بدست آمده بود با تهدیدات جدی مواجه شده است.

دیده بان حقوق بشر در گزارش 142 صفحه ای، " درس های وحشت:
حملات بر نظام آموزشی افغانستان"، 204 حمله مسلحانه ای را ثبت
نموده است که از جنوری 2005 تاکنون براساتید، دانش آموزان، و
مدارس صورت گرفته است. این عدد، با آنکه شدت بحران را بخاطر
مشکلات جمع آوری ارقام در افغانستان کمتر جلوه می دهد، اما
نشانه های افزایش جدی حملات گروه های مسلح مخالف است که با
خرابی اوضاع امنیتی تشدید یافته است. از شواهد چنین بر می
آید که حملات در نیمه اول سال 2006 از مجموع حملات سال 2005 بیشتر
بوده است. جنوب و جنوب شرق افغانستان با تهدیدات جدی مواجه
است، اما مکاتب در سایر نقاط افغانستان نیز در امان نبوده
است.

زیما کورس نف نویسنده گزارش می گوید: " دروازه های مکاتب
با تهدید و انفجار بسته شده اند و در نتیجه نسل دیگری از
دختران افغان از فراگیری آموزش و زمینه زندگی بهتر محروم شده
اند. حمله بر مکاتب که توسط طالبان و گروه های مسلح مخالف به
قصد ترساندن شهروندان عام صورت می گیرد جنایت جنگی است و
این عمل آینده افغانستان را با چالش عظیمی مواجه ساخته
است."

دیده بان حقوق بشر ولسوالیهای کاملی را مشاهده کرده است که معلمین و سازمان های خیریه ای که مصروف ارائه خدمات آموزشی اند از ترس حملات گروه های مسلح مخالف ساحه را ترک گفته و دروازه های مکاتب را بسته اند. عدم امنیت و عوامل اجتماعی ای که مانع دسترسی برابرانه دختران به آموزش می شوند سبب شده تا علیرغم پیشرفت های بدست آمده سالیان اخیر، اکثریت دختران افغان از تعلیم محروم بمانند. تقریباً یک سوم همه ولسوالیهای افغانستان مکاتب دخترانه ندارند.

حمله بر مدارس دخترانه بخشی از حملات گروه های مسلح مخالف دولت مرکزی افغانستان و حامیان بین المللی آن را تشکیل میدهد. آنان علاوه بر هدف قرار دادن تاسیسات آموزشی، تاکتیک های را بکار بسته اند که قبلاً در افغانستان سابقه نداشته است مانند حمله انتحاری علیه شهروندان عام و کارمندان امور خیریه. پیام های تهدید آمیزی (که به "شبنامه" مشهور اند) فعلاً نسبت به گذشته بیشتر دیده می شود که در آن معلمین، شاگردان و کارمندان دولتی مورد تهدید قرار می گیرند.

آن حملاتی را که دیده بان حقوق بشر در مورد آن تحقیق کرده است، طالبان و دسته های متحد آن مانند گلبدین حکمتیار-جنگ سالار حزب اسلامی- مسئول حمله بر جان معلمین و ساختمان مکاتب بوده اند. در مواردی دیگر این جنگ سالاران محلی بوده اند که غرض تحکیم قدرت خود مکاتب را هدف قرار داده اند. در مواردی دیگر نیر دیده شده است که مکاتب منحصراً تنها نماد موجودیت حاکمیت دولت در محل از سوی شبکه های جنایی که در تولید و تجارت مواد مخدر دست دارند به آتش کشیده شده اند.

سام ظریفی، نویسنده همکار این گزارش گفت: "طالبان، جنگ سالاران محلی، و دسته های جنایی همه در یک هدف واحد باهم مشترک اند: تضعیف ولت مرکزی و ایجاد فضایی که بازسازی افغانستان در آن به تاخیر افتد. این دسته ها از ناکامی نیروهای بین المللی و امر تامین امنیت بهره جسته و بدینوسیله می خواهند مردم را از دولت مرکزی ناتوان روگردان سازند."

دیده بان حقوق بشر گفت که افغانستان یک دهم کمک های مالی و نظامی را دریافت کرده است که جامعه بین المللی به دیگر کشورهای در حال گذار از جنگ مانند بالکان و تیمور شرقی مساعدت کرده است. نیروهای پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) که در چوکات نیروهای یاری امنیتی بین المللی (آیساف) فعالیت می کنند در همین اواخر به جنوب کشور انتقال یافته اند، جاییکه ناامنی و شورش های مسلحانه خطرناکترین تهدیدات را متوجه حاکمیت دولتی و زندگی مردم کرده است. این نیروها جایگزین قوای امریکایی می شوند که صرفاً خود را موظف به مبارزه با طالبان می دانند نه تامین امنیت برای مردم عام.

سام ظریفی، رییس تحقیقاتی بخش آسیایی دیده بان حقوق بشر افزود: "جامعه بین المللی امنیت افغانستان را در چهار سال گذشته دستکم گرفت و در نتیجه طالبان و گروه های مسلح دیگر از این خلا بهره جستند. اما، تا هنوز امید بهبود وجود دارد. ایالات متحده امریکا و پیمان اتلانتیک شمالی باید در عمل نشان دهند که هم می توانند و هم می خواهند زندگی شهروندان عام افغان را بهتر و مطمئنتر سازند."

دیده بان حقوق بشر از همه گروه های مسلح مخالف، بشمول طالبان و حزب اسلامی، در خواست نمود که بلادرنگ از حمله بر شهروندان عام و مقاصد غیرنظامی و بخصوص مکاتب، معلمین و شاگردان ابا ورزند. این سازمان همچنان از دولت افغانستان، نیروهای ائتلاف تحت رهبری امریکا و ناتو خواست که برای تطبیق یک برنامه امنیتی که عمیقاً با نیازهای انکشافی مردم افغان سازگار باشد تلاش کنند. سازمان باور دارد که دولت افغانستان با حمایت جامعه بین المللی نیاز به یک استراتژی دارد که بتواند از حمله بر معارف افغانستان جلوگیری کند و پاسخ مناسبی در مقابل تهدیدات علیه نظام آموزشی افغانستان ارائه کند. دیده بان حقوق بشر همچنان از دولت افغانستان در خواست نمود تا در شناسایی عاملان اینگونه حملات و دفاع از مکاتب آسیب پذیر تلاش

کند؛ و به تقویت بنیه ضعیف پولیس افغانستان همت گمارد تا پولیس بتواند عاملین اینگونه حملات را شناسایی کرده و مورد پیگرد قانونی قرار دهد.

زیما کورس نف، محقق ارشد حقوق اطفال دیده بان حقوق بشر، گفت: "یکی از اساسیترین معیارات موفقیت جامعه بین المللی در افغانستان امنیت جانی شهروندان عام افغان باید قرار گیرد. دسترسی به معارف می تواند یک معیار خوبی در این عرصه باشد. اگر فرستادن اطفال به مکتب خطرناک ثابت گردد، بدان معنی است که امنیت واقعی و پیشرفت واقعی وجود ندارد."

قطعات منتخب از گزارش "درس های وحشت":

نماینده زن شورای ولایتی کندهار، 11 دسامبر 2005

".

یکی از مسئولین وزارت معارف در ولسوالی معروف، ولایت کندهار، که درباره نحوه بسته شدن مکتبش در ماه جون 2004 با دیده بان حقوق بشر صحبت می کرد. همه مکاتب آن ولسوالی در همان سال بسته شدند. 9 دسامبر 2005

.

یکی از شاهدین که ماجرای قتل یک معلم را در جلو مدرسه که در آن درس میداد توسط دومرد موترسایکل سوار در 14 دسامبر 2005 در قریه زرغون ولسوالی نادعلی ولایت هلمند به دیده بان حقوق بشر در 21 دسامبر 2005 تعریف می کرد.

".

.

یکی از معلمین سابقه، ولایت لغمان 7 جولای 2005

کارمند یکی از موسسات غیردولتی افغانی که با مشکلات شدید امنیتی مواجهه شده بود، به دیده بان حقوق بشر شرح میداد که وی چگونه از اداره هماهنگ کننده برنامه های موسسات غیردولتی خواست که هلمند شامل برنامه کاری نشود. 15 دسامبر 2006

عضو یکی از مجامع زنان در ولایت کندهار، 8 دسامبر 2005

برای معلومات بیشتر، با مراجع ذیل تماس بگیرید:

لندن: سام ضیا ظریفی: 0016466627750

نیویارک: زیما کورسن نف: 0013474013645 و یا 0012122161826

بروسل: جولیت لا دوریه: 003227371490

برلین: مارینا هاوژن: 00493025930610

لندن: ستیف کراشاه: 00442077132766